

ಸಮಯಕ್ಕೆ ತಲುಪಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಕೆಲಸದ ಹುಡುಗ ಕೂಡ ಆಗಲೇ ಧಾಬಾಕ್ಕೆ ತೆರಳಿಯಾಗಿತ್ತು. ಪಾಂಬುವಿನ ಸೋಲು ಅವನನ್ನು ಕಂಗೆಡಿಸಿದೆ. ಎಷ್ಟೆಂದರೂ ತನ್ನ ಪಾಲುಧಾರ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟರೆ ಕೊನೆಗೆ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾನೆ ಸಿಲುಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇದೆ.

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಮೀನಿನ ಚೀಲವನ್ನು ಬಾಗಿಲ ಬಳಿ ಒಯ್ದು ಇಟ್ಟವನೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಲು ಅನುವಾದ.

‘ಹಿತೇಶ ಅಪಾಯಕ್ಕೆ ಸಿಲುಕಿದ್ದಾನೆ ಅನ್ನುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಾಂದ್ರೆ ಅವನು ಮರಳು ದಿಣ್ಣೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದ ದಿನವಿಲ್ಲ. ಇದು ನಿನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲವೆ?’

‘ನನ್ನ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರುವಾಗ ಹೊತ್ತು ಮೀರಿತ್ತು. ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಅವನ ಜೊತೆಗೆ ಮಾತಾಡಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ನಾನು ಅವನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ರೋ ಅವನ ಅಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋದೆ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಕೋಣೆಗೆ ಬೀಗ ಬಿದ್ದಿದೆ’

‘ಮರಳು ದಿಣ್ಣೆ ಅವನಿಗೆ ಪ್ರಿಯವಾದ ಸ್ಥಳ ಅಲ್ಲಿ ಹುಡುಕಾಡಿದೆಯಾ?’ ವಿಷಯ ಗೊತ್ತಿದ್ದೂ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಪಾಂಬುವನ್ನು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ.

‘ಹೌದು, ನಾನು ಮರಳು ದಿಣ್ಣೆಗೆ ಬರುವಾಗ ಯಾವಾಗಲೂ ಅವನು ದಿಣ್ಣೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸಮುದ್ರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುತ್ತಾನೆ. ಆ ನೋಟ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಲಹರಿಯ ಸಮಾಧಿಯಾದಂತೆ’

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ತನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ. ಅವನ ಮಾತು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿತ್ತು.

ಲಹರಿಯ ಸಮಾಧಿ! ಸಮುದ್ರದ ನಡುವೆ!

‘ಪಾಂಬು, ನಿನ್ನ ತಲೆ ಕೆಟ್ಟಿಲ್ಲಂತ ತಿಳ್ಳೋಳ್ತೀನಿ’ ಅವನ ಮಾತು ವಿಚಿತ್ರವಾದಾಗ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯೇ ಅವನನ್ನು ಕುಹಕವಾಡಿದ.

‘ನನ್ನ ತಲೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ. ನಿನಗೆ ನೆನಪಿದೆಯೇ?’

‘ಏನು?’

‘ಆ ದಿನ ನಿನ್ನ ನಾನು ಕೇಳೋದಿದ್ದೆ. ನಿನ್ನಿಂದ ಒಂದು ಮಹದುಪಕಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದಂತೆ. ನೀನು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬೆಳದಿಂಗಳ ರಾತ್ರಿ ನೀನು ಏನೋ ಸುಳ್ಳು ಸುಬೂಬು ನೀಡಿ ಕೈ ಕೊಟ್ಟೆ’

‘ಯಾವ ದಿನ? ಏನು ಹೇಳಿದ್ದೆ ನಾನು..’

‘ಆ ದಿನ ಬೆಳದಿಂಗಳಿತ್ತು. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ರಾತ್ರಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ಇಳಿಸಬೇಕಂತ ನಿನ್ನ ಕೇಳಿದ್ದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನೀನು ಒಪ್ಪಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ್ದೆ’

‘ಆಮೇಲೆ ನಾನು ನಿನ್ನ ಬೈದಿದ್ದ ನೆನಪು. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತು ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ದೋಣಿ ಇಳಿಸಬಾರದಂತ ಹೇಳಿದ್ದೆ. ಆದ್ರೆ ನೀನು ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿಲ್ಲ. ದೋಣಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ’ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯ ದನಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಂಗ್ಯವಿತ್ತು.

‘ವಿಹಾರಕ್ಕಲ್ಲ ಹೋಗಿದ್ದು. ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ತಮಾಷೆ ಮಾಡುತ್ತಿರುವೆ. ಯಾಕೆ ಹೋದೆ ಅನ್ನೋ ಕಾರಣ ಕೊಡ್ತೀನಿ’

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಗೆ ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನಗು ಬಂದರೂ ಗಂಭೀರನಾದ.

‘ಯಾಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ? ನನಗೇನೂ ನೀನು ಕಾರಣ ಹೇಳಿಲ್ಲ’

‘ಆ ದಿನ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ಬೆಳದಿಂಗಳಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರಯಾನ ಮಾಡಬೇಕಂತ ಹೇಳಿ. ಅದಕ್ಕೆ ದೋಣಿ ನಡೆಸೋರು ಬೇಕಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಅವನು ಹಣ ಕೊಡೋ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದ್ದೆ’

‘ಅಂದ್ರೆ, ಅವನು ಆಮೇಲೆ ಹಣ ಕೊಡದೆ ನಿನ್ನ ಮೋಸ ಮಾಡಿದ್ದೆ?’

‘ಇಲ್ಲ, ನನಗೆ ಸಂದಾಯವಾಗೋ ಹಣ ಸಿಗ್ತು. ಸುಮಾರು ಹತ್ತು ಸಾವಿರ’

‘ಹತ್ತು ಸಾವಿರ’ ಉದ್ಗಾರ ತೆಗೆದ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ.

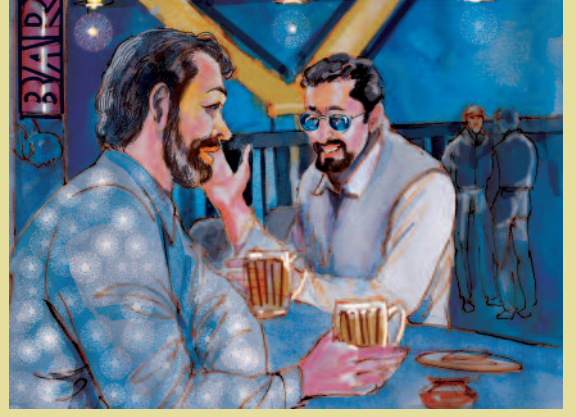
‘ಹೌದು, ಹತ್ತು ಸಾವಿರ. ಅಷ್ಟೇ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು’

‘ಅದು ಹೇಗೆ?’

‘ಅವನಿಗೆ ಸಮುದ್ರ ಯಾನದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಅಪಾಯವಾಗಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೊಣೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದೆ’

‘ನೀನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ನಾನೂ..’

‘ಅದು ಹೇಗೆ?’

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಯನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಮೂರ್ಖನಲ್ಲ ಪಾಂಬು. ಹಿತೇಶನನ್ನು ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವಂತೆ ಪಾಂಬುಗೆ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಪಾಂಬು ಪಾಲಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಪೊಲೀಸರನ್ನು ಎದುರು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಯಾವತ್ತೂ ಒಳಿತಾಗಲ್ಲ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ. ಲಹರಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ನೀಡಬೇಕಾದರೆ ಲಹರಿ ತಂದೆ ಭುಜಂಗೇಶರಾಯರಿಂದ ಹಣ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೂಡ ಯೋಚನೆ ಕೂಡ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್ ರಾಜಧಾನಿ ಹಾಗೂ ಪಿ.ಸಿ. ಸಾರಂಗ ಟಾರ್ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಗಿ ತೋಪಿನ ಮಧ್ಯೆ ಸಾಗುತ್ತಾರೆ. ದಂಡೆಯ ಮೇಲೆ ದೋಣಿ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದು ಪಾಂಬುಗೇ ಸೇರಿದ ದೋಣಿ ಎಂಬುದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿತ್ತು. ಲಹರಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾದಲ್ಲಿ ಭುಜಂಗೇಶರಾಯರದು ಏನಾದರೂ ಪಾತ್ರವಿದೆಯೇ ಎಂಬ ಸಂಶಯ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಟರ್‌ರನ್ನು ಕಾಡುತ್ತದೆ.

‘ನಾನು ನಿನ್ನ ಪಾಲುಧಾರ. ನಿನ್ನ ಅಪಾಯದ ಪಾಲು ನನಗೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತಲ್ಲವೆ?’

ಪಾಂಬುವಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಯಿತು. ತುಟಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದು ಎದುರಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ.

‘ಪಾಂಬು, ನೀನು ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಾಲಾಕಿ ಮನುಷ್ಯ’ ಪಾಂಬು ಮಾತನಾಡದಾದ. ತಾನು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡಿರುವುದನ್ನು ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ನುಡಿದು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ.

‘ಪಾಂಬು, ನೀನು ವ್ಯವಹಾರ ಚತುರ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ಹಣ ಗಳಿಸುವ ತಾಕತ್ತು ನಿನಗಿದೆ. ನೀನು ನಿನ್ನ ಗೆಳೆಯನಿಗೆ ವಿಹಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ದೋಣಿಗೆ ನಾನೂ ಪಾಲುಧಾರ. ಅದನ್ನು ಮರೆತು ನೀನು ಆ ಹತ್ತು ಸಾವಿರವನ್ನು ನುಂಗಿ ಹಾಕಿದೆ. ನನ್ನಿಂದಲೇ ಹೊಸ ಆಲೋಚನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ನನ್ನೇ ಮೋಸ ಮಾಡಿದವನು ನೀನು’

‘ಕ್ಷಮಿಸು, ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ. ನನ್ನಿಂದ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ದೊಡ್ಡ ಶಿಕ್ಷೆ ನಾನಿಗೇ ಅನುಭವಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಪಾಲಿನ ಹಣವನ್ನು ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಸರಿಯೇ?’

ಮುತ್ತುಚಾಂಡಿ ಪಾಂಬುವನ್ನು ಕನಿಕರದಿಂದ ನೋಡಿದ.

‘ಈಗ ನೀನು ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರೋದು ಹಿತೇಶನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ?’

‘ಹೌದು, ಹಿತೇಶ ಈಗ ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕಾದವನು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನೂ ಕಾಣೆಯಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಪೊಲೀಸರಿಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಮಾನ ಬಲವಾಗಿದೆ. ನಾನೇ ಅವನನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅನ್ನೋ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಬರುತ್ತಿದೆ. ನಾನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ತೆ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ’

‘ಯಾವ ತಪ್ಪು ಮಾಡ್ತೆ? ಈ ಮಾತನ್ನು ಈ ಹಿಂದೆಯೂ ನನಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆ ನೀನು’